

Sygn. akt: I C 4579/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Patrycja Pacholska-Stolarz
Protokolant:	sekr. sądowy Natalia Sychowska

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2016 r. w Inowrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko **M. G.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego M. G. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 205,30 zł (dwieście pięć złotych 30/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 29 lipca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie kwoty od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia 27 października 2016 r.

2. zasądzone w punkcie 1 wyroku świadczenie rozkłada na 4 miesięczne raty w kwotach:

a. trzy pierwsze raty w kwocie po 50,00 zł,

b. czwarta rata w kwocie 55,30 zł,

płatnych w terminie do 15 dnia każdego miesiąca, poczynając od listopada 2016 r. oraz z ustaleniem, że w przypadku uchybienia w płatności którejkolwiek z rat cała pozostała do zapłaty należność staje się natychmiast wymagalna oraz z ustaleniem, że z ostatnią ratą płatne są również odsetki określone w punkcie 1 wyroku,

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 30,00 zł (trzydzieści złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania,

4. przyznaje radcy prawnemu K. B. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Inowrocławiu kwotę 73,80 zł (siedemdziesiąt trzy złote 80/100) tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną świadczoną pozwanemu z urzędu.

SSR Patrycja Pacholska-Stolarz

Sygn. akt I C 4579/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wniósł w trybie elektronicznego postępowania upominawczego o zasądzenie od pozwanego M. G. kwoty 205,30 zł, z odsetkami ustawowymi od dnia 29 lipca 2014r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód domaga się zapłaty opłaty taryfowej za przejazd oraz opłaty dodatkowej, oraz odsetek ustawowych - z tytułu odbycia przejazdu bez ważnego biletu w dniu 14 lipca 2014r. Roszczenie swoje powód oparł na art. 33a ustawy prawo przewozowe. Powód wskazał, że podstawą naliczenia opłaty dodatkowej była cena najtańszego biletu stosowanego przez przewoźnika tj. 4,00 zł.

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 18 września 2015r. wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu, sygn. akt VI Nc-e 1295045/15. (k. 6)

Pozwany w dniu 6 października 2015r. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i podnosząc, że wsiadając do pociągu z I. do B. skierował się do kierownika pociągu. Z uwagi na to, że tego dnia skradziono pozwanemu pieniądze, zgłosił to kierownikowi pociągu z prośbą o kwit terminowy z I. do Z.. Kierownik zamiast nakazać pozwanemu opuszczenie pociągu zażądał od pozwanego dowodu osobistego i wypisał mu bilet w wysokości 100 zł. (k. 9-12)

Sprawa została przekazana do rozpoznania Sadowi Rejonowemu w Inowrocławiu.

W piśmie z dnia 15 lutego 2016r. powód zmodyfikował żądanie w zakresie odsetek, wnosząc o to, aby odsetki ustawowe zostały zasądzone za okres od 29 lipca 2014r. do 31 sierpnia 2015r., zaś od 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty – odsetki ustawowe za opóźnienie. (k. 22)

Na rozprawie w dniu 7 kwietnia 2016r. pozwany wniósł o rozłożenie należności na raty.

W piśmie procesowym z dnia 2 czerwca 2016r. powód wyraził zgodę na rozłożenie zadłużenia na miesięczne raty w wysokości nie niższej niż 50 zł oraz z tym, że uchybienie w płatności którejkolwiek z rat co do wysokości lub terminu powoduje wymagalność całej zasądzonej kwoty. (k. 41)

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany M. G. w dniu 14 lipca 2014r. odbył przejazd pociągiem z I. do Z.. Okoliczność tę ujawnił konduktor pociągu w miejscowości J.. Konduktor wystawił mu w tym dniu wezwanie do zapłaty opiewające na kwotę 205,30 zł, w tym kwota 5,30 zł stanowi cenę biletu, zaś kwota 200 zł – opłatę dodatkową. Pozwany podpisał wezwanie do zapłaty.

Pozwany nie uiścił należności na rzecz powoda.

/dowód: wezwanie do zapłaty k. 25/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o znajdujący się w aktach sprawy dowód z dokumentu zaprezentowanego przez stronę powodową.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 33 a ust. 3 ustawy prawo przewozowe (Dz. U. z 2012 r., poz. 1173 z późn. zm) w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty.

Kwestią bezsporną pozostaje okoliczność, iż pozwany nie wywiązał się z zawartej z powodem umowy przewozu.

Pozwany nie udowodnił, aby zgłaszał konduktorowi chęć zakupu biletu kredytowanego. Tymczasem podpisując wezwanie do zapłaty bez żadnego zastrzeżenia de facto potwierdził, okoliczności wskazane w tym wezwaniu – tj. jazdę bez ważnego biletu oraz świadomość co do wysokości opłaty dodatkowej.

Powód natomiast wykazał, zdaniem Sądu, istnienie, wysokość i wymagalność zobowiązania pozwanego. Wysokość opłaty dodatkowej była zgodna z § 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 20 stycznia 2005 r. w sprawie sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych z tytułu przewozu osób, zabranych ze sobą do przewozu rzeczy i zwierząt oraz wysokości opłaty manipulacyjnej (Dz.U.2005.14.117)

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w punkcie 1. wyroku, zasądając od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną kwotę. Zasądając odsetki od kwoty określonej przez powoda Sąd miał na względzie zmianę dokonaną w treści art. 359 k.c. i 481 k.c., dotyczących odsetek, mocą ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 1830). Od 1 stycznia 2016r. nastąpiła zmiana kategorii odsetek, co znalazło odzwierciedlenie w brzmieniu wyroku w zakresie oddalenia powództwa co do żądania odsetek ustawowych od dnia 1 stycznia 2016 r.

Zgodnie z art. 56 cytowanej ustawy nowelizującej – do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

W punkcie 2 sentencji, zgodnie z wolą stron, zasądzone świadczenie Sąd rozłożył na cztery raty, a to na mocy art. 320 k.p.c. W ocenie Sądu wysokość rat uwzględnia zarówno wzgląd na szczególną sytuację pozwanego, jak również interes powoda polegający na zaspokojeniu roszczenia.

O kosztach postępowania poniesionych przez stronę powodową Sąd orzekł w punkcie 3 wyroku, a to na podstawie art. 102 k.p.c., który pozwala w wypadkach szczególnie uzasadnionych na zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów albo nie obciążanie jej w ogóle kosztami. W ocenie Sądu pozwanego obciążyć należało wyłącznie kosztami poniesionymi przez powoda tytułem opłaty sądowej od pozwu w kwocie 30 zł. Sąd, biorąc pod uwagę szczególne położenie pozwanego, nie kwestionowane przez powoda, nie uznał za zasadne obciążania go kosztami zastępstwa procesowego powoda.

W punkcie 4 sentencji wyroku kosztami nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu przez radcę prawnego K. B. obciążył Skarb Państwa, zasądając je w wysokości zgodnej z § 2 ust. 3 w zw. z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013r., poz. 490 j.t.)

SSR Patrycja Pacholska-Stolarz